

Dilqəm
ƏHMƏD

II Dünya müharibəsi başa çatdıqdan sonra almanlara əsir düşən azərbaycanlılar talenin ümidinə qaldılar. Bəziləri qalib dövlətlər vətəndaşları olduqları SSRİ-yə təhvil verdilər, bəziləri intihar etdi, bəziləri isə müxtəlif ölkələrə səpələndilər. Onların bir çoxu İsveçrədə, Türkiyədə, İtaliyada, Almaniyada, Amerikada yaşadılar, Vətən həsrətinə dözməyib geri qayıdanlar da oldu.

Bu yazıda onlardan biri haqqında bəhs edəcəyik: Gülmirzə Bağır.

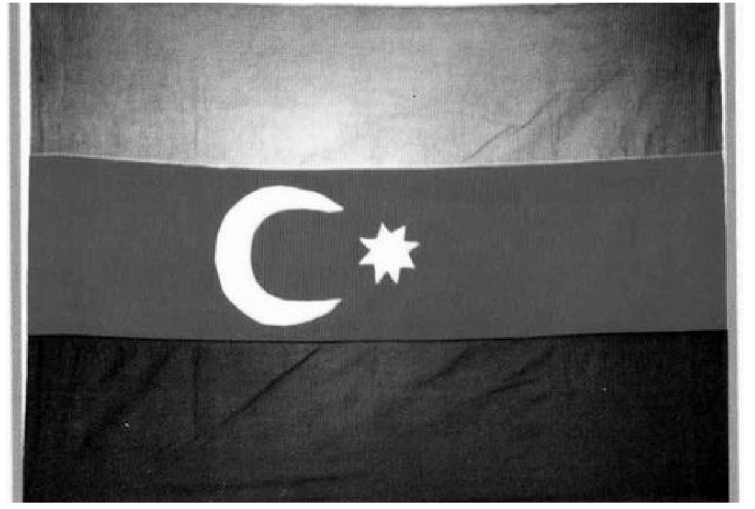
Arosen arxivindəki 1949-cu ilə aid sənədlərə görə Gülmirzə Bağır 1907-ci il yanvar ayının 5-də Bakıda doğulub. Krimda – Feodosiyada əsir düşüb. Evlidir, İslam dininə mənsubdur. Müharibədən sonra D.P. düşərgəsində yaşayıb. Atasının adı Mustafa, anasının adı Səriyyə olub. Dülğərdir. Rus, türk, alman dillərini bilir.

mətbu orqanı olan “Vətənin səsi” qəzetinin 1978-ci il tarixli 211-ci (iyun) sayında Gülmirzə Bağırdan müsahibə alınıb. “35 il qütbətdə olduqdan sonra” başlıqlı bir səhifəlik yazıda həm Gülmirzə bəyin fikirlərinə yer verilib, həm də jurnalist İsmayıl Kerimov öz düşüncələrini qələmə alıb. Yazıda ailənin gündəlik həyatı ilə bağlı üç fotosəkil də verilib. Yazı bu cümlələrlə başlayıb: “Maşağa qəsəbəsinin səfəli guşəsində pəncərələri günəşə açılan kürsülü bir ev uzaqdan diqqəti cəlb edir. Evin ətrafı

midor, göyərti əkilib. Geniş həyətin ortasındakı krandan gecəgündüz su əskik olmur. Gülmirzə Bağır və Möhtərəm xanım birildən çoxdur ki, bu evdə yaşayırlar, həyətdə yaxşı səliqə-sahman yaradıblar. Pəncərələrə zövqlə rəng çəkib, həyətdə iri çarhovuz düzəldiblər”.

“Yastığım quru daş, döşəyim nəm torpaq olub”

Yazıdan öyrənirik ki, Gülmirzə Bağır Bakıya qayıtdıqdan sonra yaxınlıqdakı dördmüxtəbəli məktəb binasının həyətidə bağban olaraq çalışıb. 1941-ci ilin yayında Maşağada yaşayan Ba-

Cümhuriyyətin bayrağını Bakıya gətirdi

Əsir düşdüm, it damında yaşadım”

Gülmirzə Bağır Sovet qoşunlarının Almaniyaya üzərində qələbəsini Hamburqda eşidib, lakin geri qayıtmaqdan çəkinib: “Gözümün odunu elə almışdılar,

daha da şiddətləndi... Kerçdə çətin döyüşlərin birində Gülmirzə ağır yaralandı, əsir düşdü. Faşistlər Sovet əsirlərini evləncə Novorossiyskə gətirdilər, sonra vaqonlara doldurub Ukraynanın Vinnitsa şəhərinə apardılar. Buradan isə ayağı yer tutanları döyə-döyə, söyə-söyə piyada nəməlum səmtə doğru qovmağa başladılar. Sonradan məlum oldu

“sətqinsınız, Vətənə getsəniz sizi güllələyəcəklər” deyərək ələ qorxutmuşdular ki, nə edəcəyimizi bilmirdik. Şəxsən mən qorxurdum ki, Vətənə gələndən sonra xalqın düşməni kimi baxarlar, lənətləyərler. Odur ki, çırpınırdım, nə edəcəyimi, taleyim necə olacağını bilmirdim”.

Gülmirzə Bağır haqlı idi. Çünki Stalinin “Əsir düşmüş qır-

ŞƏKİLDƏ: Gülmirzə Bağır və Möhtərəm xanım təzə tikdirilənləri evinin evvanında oturub söhbət edirlər.

Gülmirzə Bağır başına gələnlərin ardını bu şəkildə danışır: “Bu minvalla bizi Vyanaya gətirib çıxardılar. Bir müddət burada hərbi düşərgədə qaldıq. Sonra bizi dəstələrə bölüb yenə vaqonlara doldurdular. Mənim getdiyim qatar Hamburqda gəlib çıxdı. Aramızdan nisbətən güclüləri seçib kölə kimi yerli sahibkarlara satmağa başladılar. Mən bir fermerin bağında işləməyə məcbur oldum. Bağ belləyirdim, o qədər işləyirdim ki, gecələr qollarımın ağrısından, belimin sızltısından yata bilmirdim. Başım çox bəlalər çəkib, it damında da yatmışam, mal tövləsində də. Yastığım quru daş, döşəyim nəm torpaq olub”

Münxendə yaşayan Gülmirzə Bağır 35 il sonra türk həyat yoldaşı Möhtərəm xanımla birgə Azərbaycana qayıdıb, doğulduğu Maşağa qəsəbəsində yaşayıb.

Burada qeyd edək ki, müharibədən sonra geri qayıdan və ya təhvil verilən azərbaycanlılar ya həbs edilib, ya da güllələnib. Amma Stalinin vəfatından sonrakı yumşalma dövründə Azərbaycana qayıdanlar rahat şəkildə həyatlarını yaşayıblar. Azərbaycan legionunda xidmət edənlər arasında da 20-30 il sonra ölkəyə qayıdanlar olub. Bu baxımdan Gülmirzə Bağırın dönüşü qəsəbədə böyük maraq yaradıb. Eləcə də Azərbaycan mətbuatı ona diqqət göstərmiş.

Azərbaycan Dostluq Cəmiyyətinin Xaricdə Yaşayan Həmvətənlərlə Mədəni Əlaqə Şöbəsinin

ağ daşdan səliqə ilə hasara alınıb. İri darvazadan içəri adlasanız, hasar boyunca əkilmiş gül-çiçəkləri, hələlik qol-budaq atmamış nar, gavalı ağaclarını görə bilərsiniz. Evin arxasında, güntutan yerdə kiçik ləkələrdə xiyar, po-

ğirovlar ailəsindən beş qardaş cəbhəyə yollanıb. Qardaşlardan dördü müharibədə həlak olublar. Ardınca Gülmirzə Bağırın da qaraxəbəri gəlib. Davamını məqalədən oxuyaq: “1942-ci ilin mayında Krim cəbhəsində döyüşlər

ki, onları Rumıniya torpağından keçirib Avstriyadakı hərbi düşərgələrə aparırlar. Yeriye bilməyənləri arxadan tufəngin qundağı, süngü ilə itələyir, əldən düşmüşləri isə güllələyib öldürürlər”.

Gülmirzə Bağır başına gələnlərin ardını bu şəkildə danışır: “Bu minvalla bizi Vyanaya gətirib çıxardılar. Bir müddət burada hərbi düşərgədə qaldıq. Sonra bizi dəstələrə bölüb yenə vaqonlara doldurdular. Mənim getdiyim qatar Hamburqda gəlib çıxdı. Aramızdan nisbətən güclüləri seçib kölə kimi yerli sahibkarlara satmağa başladılar. Mən bir fermerin bağında işləməyə məcbur oldum. Bağ belləyirdim, o qədər işləyirdim ki, gecələr qollarımın ağrısından, belimin sızltısından yata bilmirdim. Başım çox bəlalər çəkib, it damında da yatmışam, mal tövləsində də. Yastığım quru daş, döşəyim nəm torpaq olub”.

mızı ordu əsgərlərini bütün yerüstü və hava vasitələri ilə məhv etməyə haqqında 16 avqust 1941-ci il tarixli 270 №-li əmri vardı. Bu əmr icra edilirdi...

Ona görə də Gülmirzə Bağır geri qayıtmayıb, Hamburq, Hannover, Mittenthal, Egenfeld, Münxen kimi şəhərlərdə yaşadığından sonra Türkiyəyə gedib. Türkiyədə Möhtərəm xanımla tanış olub, evləndi. Bir müddət Türkiyədə yaşadığından sonra yenidən Münxənə qayıdıb.

Azərbaycana dönüş

Gülmirzə Bağırın həyat yoldaşı Möhtərəm xanım jurnalistə Azərbaycana qayıtmaları ilə bağlı bunları bildirib: “Günlərin birində çox götür-qoy etdik, belə qərara gəldik ki, Gülmirzə Vətənə, qohum-əqrəbalarına məktub yazsın...”

(ardı gələnlər sayımızda)

A.E.F. D.P. REGISTRATION RECORD	
Original ☒	Duplicate ☐
Family Name: Bagir	Given Name: Gulmirza
Sex: M	Marital Status: U.S.S.R.
Place of Birth: Baku	Country of Birth: Russia
Religion: Moslem	Number of Family Members: 1
Number of Dependents: 0	Full Name of Father: Mustafa Serye
Discharge Distribution: U.S.S.R.	Full Maiden Name of Mother: Serye
Usual Trade, Occupation or Profession: Farmer	Do You Claim to be a Prisoner of War: No
Language Spoken in Order of Priority: Turkish	Signature of Registrant: G. Bagir
Date of Registration: 1.12.49	Address: 2. P. Camp Warner, Kaserne, A.L.B. Minchen
Classification: 19.3	Remarks: U.S.S.R.